

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/53/2025
Identifikačné číslo spisu:	6422010066
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6422010066.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. V. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. októbra 2024, sp. zn. 5To/87/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného P. V. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom z 19. júna 2024, sp. zn. 4T/12/2022, uznal obvineného P. V. za vinného pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/

dňa 27.8.2019 na kontaktnej adrese L. XX/XX K. O., v úmysle získať pre seba finančné prostriedky telefonicky uzatvoril bez vedomia a súhlasu osoby K. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. V. XXX, so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu vo výške 400 eur s uvedením jeho osobných údajov následne dňa 2.9.2019 prostredníctvom internetovej aplikácie Správca financií na www.spravcefinanci.sk, uzatvoril dodatok k predmetnej úverovej zmluve, ktorým úverový rámec navýšil na 4.050 eur, pričom poskytnuté finančné prostriedky z úveru, ktoré boli zaslané na bankový účet IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, z tohto účtu dňa 30.8.2019 vo výške 350 eur a dňa 3.9.2019 vo výške 3.640 eur, v hotovosti vybral a použil pre vlastnú potrebu, pričom predmetný úver nesplácal, čím spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, spôsobil škodu vo výške 4.050 eur,

v bode 2/

dňa 11.01.2020 na kontaktnej adrese L. XX/XX, K. O., v úmysle získať pre seba finančné prostriedky

telefonicky uzatvoril bez vedomia a súhlasu osoby F. V., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. F. XXX/XX, I. nad O., so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu vo výške 2.000 Eur s uvedením jeho osobných údajov, poskytnuté finančné prostriedky z úveru, ktoré boli zaslané na bankový účet IBAN:Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v hotovosti z tohto účtu vybral a použil pre vlastnú potrebu, pričom predmetný úver nesplácal, čím spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany spôsobil škodu vo výške 2.000 eur.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 a § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný (nepodmienečný) trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa zároveň podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil vo výroku o vine a treste rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 16. novembra 2022, sp. zn. 1T/7/2021, právoplatný 16. novembra 2022, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený (nepodmienečný) trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil všetky ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

V adhéznom výroku bol obvinený podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazaný nahradiť poškodenému Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, škodu v sume 5 948,80 eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) na podklade odvolania obvineného rozsudkom z 22. októbra 2024, sp. zn. 5To/87/2024 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“) podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil vyššie citovaný rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu s tým, že podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného na nezmenenom skutkovom základe uznal za vinného pre pokračovací prečin úverového podvodu podľa 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pri aplikácii § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný (nepodmienečný) trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd súčasne podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a treste z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 16. novembra 2022, sp. zn. 1T/7/2021, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

V adhéznom výroku obvinenému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenému Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, spôsobenú škodu v sume 5 948,80 eur.

* * *

Obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu (JUDr. Michala Bušika, L.LM.) podal na súde I. stupňa dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. októbra 2024, sp. zn. 5To/87/2024, v ktorom uviedol, že dôvod dovolania nachádza v nezákonnom postupe odvolacieho súdu, ktorý pokračoval v porušovaní jeho práva na obhajobu rovnako ako Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pod sp. zn. 4T/12/2022, kde bolo primárne porušené jeho právo na obhajobu tým, že v priebehu trestného konania neboli vykonané úkony výsluchom svedka F. C., na ktorom trval tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Dovolacím dôvodom je teda porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V nadväznosti na uvedené obvinený argumentuje tým, že pôvodným rozsudkom súdu I. stupňa bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmer 6 rokov a 6 mesiacov. Od počiatku tvrdil, že zo skutkov, z ktorých bol obžalovaný, je nevinný a preto navrhoval na hlavné pojednávanie predvolať svedka F. C., ktorý bol podľa jeho názoru najdôležitejším svedkom obhajoby a jedinou osobou, ktorej výpoveď pred súdom by v spojitosti s ostatnými vykonanými dôkazmi bola spôsobilá oslobodiť ho spod obžaloby Okresného prokurátora Žiar nad Hronom. Okresný súd konštatoval, že ním navrhnutého svedka F. C. sa nepodarilo predvolať z dôvodov jeho zhoršeného zdravotného stavu, čo však prvostupňový súd nijakým spôsobom neverifikoval, svedka nezabezpečil, opätovne ho nepredvolal, neuložil mu nijakú poriadkovú pokutu, či nezabezpečil do spisového materiálu doklad preukazujúci jeho zhoršený zdravotný stav, pre ktorý by nemohol podať svedeckú výpoveď. Súd následne zamietol tento dôkazný návrh ako nedôvodný, čím porušil jeho zákonné právo na obhajobu.

Z uvedeného dôvodu preto podal odvolanie proti rozsudku súdu I. stupňa, pričom jedným z odvolacích dôvodov bolo aj porušenie práva na obhajobu, ktoré spočívalo v tom, že ani jeho opakovaný návrh na výsluch svedka F. C. nebol zrealizovaný a prvostupňový súd nevykonal výsluch tohto svedka. V rámci odvolacieho konania opätovne akcentoval na nevyhnutnosť realizácie úkonu výsluchom svedka F. C., pretože tento svedok by poskytol podstatné a komplexné informácie súvisiace s odovzdaním finančnej hotovosti z pôžičky K. F., čím by podľa jeho názoru došlo k podstatnej zmene dôkaznej situácie.

Ďalej uviedol, že v odvolacom konaní krajský súd neodstránil porušovanie práva na obhajobu a nevrátil vec späť na ďalšie konanie a rozhodnutie okresnému súdu s tým, aby vykonal výsluch svedka F. C., a ani sám nevykonanie takéhoto dôkazu nijakým spôsobom nespochybnil, pretože len skonštatoval, že prvostupňový súd vykonal v rámci hlavného pojednávania dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. Teda porušovanie práva na obhajobu bolo zo strany konajúcich súdov konštantné a trvalé, čoho dôsledkom bolo nesprávne rozhodnutie o jeho vine, a následne uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona a súčasne zrušil rozsudok súdu I. stupňa v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie odvolaciemu súdu.

* * *

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného sa nestotožnil s jeho argumentáciou a rozhodnutie prvostupňového aj odvolacieho súdu hodnotil ako zákonné a správne, vydané v súlade so zisteným skutkovým stavom.

Pokiaľ ide o navrhovaného svedka F. C., tohto rozhodne nebolo možné považovať za kľúčového svedka predmetného skutku, hoci to tak obhajoba predostiera. Súd sa snažil tohto svedka spočiatku zabezpečiť, po neúspešnosti, resp. z objektívnych dôvodov však vykonanie tohto dôkazu napokon zamietol. K uvedenému postupu podľa jeho názoru nemožno mať žiadne výhrady, uvedený svedok nebol prítomný pri páchaní skutku, t. j. pri vybavovaní úveru - netvrdil to napokon ani sám obvinený, mal byť svedkom akurát len toho, keď obvinený mal údajne odovzdávať finančné prostriedky poškodenému. V danej veci však bolo jednoznačne preukázané, že obvinený zneužívajúc údaje K. F. uzatvoril zmluvu o úvere na jeho meno so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s., následne jej dodatok, a to všetko bez vedomia a súhlasu K. F.. Konajúce súdy sa v odôvodnení svojich rozhodnutí úplne dostatočným spôsobom s dôkaznou situáciou argumentačne vysporiadali.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

* * *

Z repliky obvineného k vyjadreniu prokurátora vyplynulo, že dovolanie naďalej považuje za zákonné a dôvodné. V dovolaní a priori nenamietal skutočnosť, že ním navrhnutí svedkovia nevypovedali tak ako žiadal, ale najmä tú skutočnosť, že súd sa nijako nesnažil zabezpečiť svedka F. C., ako aj ostatných obhajobou navrhnutých svedkov. Iba súd mohol daných svedkov zabezpečiť a naplniť tak podstatu kontradiktórnosti trestného konania. S rozhodnutiami prvostupňového a odvolacieho súdu sa nestotožnil a žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozhodol v súlade s petitom uvedeným v jeho dovolaní.

* * *

Poškodená spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vo svojom vyjadrení uviedla, že berie na vedomie dovolanie obvineného, avšak nemá žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohla súdu oznámiť.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde na to určenom (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že boli splnené aj podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytykánych napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie správnosť ich subsumpcie (podradenia) pod konkrétne dôvody ustanovenia § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný dovolaním do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec dovolania a v ňom špecifikovaných dôvodov (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Dovolací súd konštatuje, že obvinený v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorý je naplnený ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právu obvineného na obhajobu v trestnom konaní zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu (podľa jednotlivých štádií trestného konania) vytvoriť obvinenému podmienky pre uplatnenie jeho procesných práv a povinnosť zákonným spôsobom reagovať na ich uplatnenie. Ide o povinnosť vytvorenia obvinenému procesného rámca v zmysle reálnej možnosti na realizáciu jeho procesných práv, pričom spôsob a rozsah ich realizácie už je vecou procesnej aktivity samého obvineného.

Trestný poriadok pritom obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod.

Aplikujúc tieto základné východiská na posudzovaný prípad dovolací súd zistil, že k porušeniu práva na obhajobu, spôsobom obvineným namietaným, v pôvodnom konaní nedošlo. Tým skôr potom nemohlo dôjsť ani k porušeniu jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011).

Zároveň dovolací súd zdôrazňuje, že ak obvinený v rámci práva na obhajobu navrhuje dôkazy, potom je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým takýmto návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím o návrhu rozhodnúť tak, že mu vyhovie alebo ho odmietne, pričom vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania, a v prípade pred tým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (R 116/2014).

Súd vykonávajúci dokazovanie teda návrhmi strán, ani ich názormi čo do rozsahu dokazovania, nie je viazaný. Je výlučne na zvážení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam, a vykonanie ktorého naopak, nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila („argumenta ponderantur, non numerantur“). Súd je však povinný s návrhmi strán v konaní, čo do rozsahu dokazovania, sa vysporiadať (primerane rozhodnutia najvyššieho súdu napr. pod sp. zn. 5Tdo/54/2019, sp. zn. 4Tdo/34/2018).

Dovolací súd ešte pripomína, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. sp. zn. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (pozri uznesenie ústavného súdu pod sp. zn. I. ÚS 221/2023).

Dovolací súd vychádzajúc z vyššie uvedeného preto vyhodnotil ako nedôvodnú námietku obvineného, podľa ktorej sa cítil byť ukrátený na obhajobných právach z dôvodu nepredvolania a nevypočutia svedka F. C., ktorý mal byť podľa obvineného svedkom toho, ako odovzdal peniaze poškodenému v bare M. v Žiari, keďže s návrhom na vypočutie tohto svedka (doplnenie dokazovania) sa súd I. stupňa vysporiadal

na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 19. júna 2024, kedy uvedený návrh ako nedôvodný odmietol, pričom k dôvodnosti takéhoto rozhodnutia v odôvodnení prvostupňového rozsudku uviedol, že z výpovede svedka A. vyplynulo, že F. C. bol na spomínanom stretnutí s ním, ale oni sa bavili spolu a potom aj spolu odišli, keďže ho sám odviezol domov. Nie je teda dôvodné očakávať, že by tento svedok mohol vnímať iné skutočnosti, ku ktorým už vypovedal svedok A.. Súčasne odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa touto odvolacou námietkou zaoberal a konštatoval, že ani obvineným navrhnutú a vypočutú svedkovia nepotvrdili, že v bare M. odovzdal finančné prostriedky z uzavretej úverovej zmluvy svedkovi (poškodenému) K. F..

Z uvedeného je teda zrejmé, že súdy nižšieho stupňa sa dôkaznými návrhmi obvineného zaoberali, procesne na ne reagovali, a v dôvodoch svojich rozhodnutí vysvetlili prečo im nevyhoveli, pričom tento obsah a rozsah vlastnej úvahy súdov v pôvodnom konaní o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, ktorú nie je možné považovať za svojvoľnú či arbitrárnu, dovolací súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený preskúmať, pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku, podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť (primerane R 7/2011).

Nezakladá sa pritom na pravde tvrdenie obvineného o tom, že vypočúť menovaného svedka žiadal už v prípravnom konaní (v jedinom návrhu na vykonanie dôkazov v prípravnom konaní z 23. novembra 2021 sa meno tohto svedka neuvádza), keďže prvý krát navrhol jeho vypočutie až v konaní pred súdom I. stupňa podaním z 13. októbra 2023. Súd I. stupňa prostredníctvom Policajného zboru vypátral pobyt svedka F. C. a doručil mu aj predvolanie na termín hlavného pojednávania určený na 14. februára 2024. Z listu menovaného svedka (č. l. 294) adresovaného súdu I. stupňa, ktorý bol na hlavnom pojednávaní konanom 19. júna 2024 (č. l. 339) oboznámený vyplýva, že tento svedok ospravedlňuje svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní dôvodiac svojou imobilitou, v súčasnej dobe je umiestnený v Zariadení sociálnych služieb v E. a na pohyb používa invalidný vozík. Vzhľadom na vzdialenosť, dostupnosť a bezbariérovosť spojov a hlavne vzhľadom na jeho zdravotný stav sa nedokáže dostaviť na hlavné pojednávanie (k uvedenému ako prílohu predložil správu Všeobecnej nemocnice s poliklinikou E. n.o.). Zdôraznil, že k trestnej veci obvineného nevie uviesť žiadne informácie a preto považuje svoju účasť na hlavnom pojednávaní za bezpredmetnú.

Dovolací súd preto argumentáciu obvineného založenú v podstate na tvrdení, že postupom súdu bol vylúčený z možnosti brániť sa proti trestnému obvineniu nevykonaním dôkazov, ktoré na svoju obranu navrhoval, hodnotí ako neopodstatnenú, keďže súdy v pôvodnom konaní, hoci výsluch vyššie označeného svedka nevykonali, konali tak jednak z objektívnych dôvodov (zdravotných na strane tohto svedka), súčasne podrobne navrhovaný výsluch tohto svedka zhodnoteniu významu tohto dôkazného návrhu ku skutku obžaloby, pričom obvinený dostal v odôvodnení oboch rozhodnutí primeranú odpoveď na to, z akého dôvodu ním navrhnutý dôkaz bol vyhodnotený ako nadbytočný, t. j. prečo ho súdy odmietli vykonať, a to aj v kontexte s inými, vo veci vykonanými dôkazmi. Z rozhodnutí je taktiež zrejmé, ktoré skutočnosti považovali súdy za preukázané a ktoré dôkazy vytvorili priestor pre vyslovenie viny obvineného. V tejto súvislosti najvyšší súd opätovne zdôrazňuje, že v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený preskúmať skutkový stav či hodnotiť jednotlivé dôkazy.

Vyššie uvedenou námietkou preto obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku naplnený nebol.

Najvyšší súd pripomína, že v zmysle § 385 Trestného poriadku v spojení s § 374 Trestného poriadku je viazaný obsahom dovolania a v dovolaní špecifikovanými chybami, ktoré dovolateľ označí ako okolnosti, ktoré by mohli, či mali naplniť niektorý z dovolacích dôvodov, pričom nemôže sám iniciatívne zisťovať, či neexistujú aj iné okolnosti, ktoré by napĺňali niektorý z dovolacích dôvodov, a ani na takéto okolnosti (ak existujú) reagovať, pokiaľ ich sám dovolateľ neoznačí.

Dovolacie námietky obvineného proti spôsobu hodnotenia dôkazov a nenáležite zistenému skutkovému stavu súdmi v pôvodnom konaní tak dovolací súd hodnotil ako nespôsobilé (vecne) naplniť dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z pohľadu dovolateľom vytýkaných chýb tak napadnutým rozhodnutím ani konaním, ktoré mu predchádzalo, nebol naplnený akýkoľvek dovolací dôvod, ani zo spektra dôvodov, ktoré dovolateľ priamo uplatnil, ale ani z iných dovolacích dôvodov, pod ktoré by ním uvedené námietky inak bolo možné podradiť (subsumovať).

Dovolací súd preto na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.